

Клипчето с историята на Агам и Ева

Библията започва със сътворението на света. На пръв поглед звучи странно, да не кажем малко глупаво – Бог бил направил целия свят за шест дни. И на мен ми се струваше глупаво. Но започнах да се замислям по-подробно и да наблюдавам света по-внимателно. И видях навсякъде около себе си един характерен почерк. Всички дишат, всички имат подобни глави с нос, уста и очи. Всички са симетрични! Цветовете си подхождат. Зеленината се грижи да имаме какво да ядем и да дишаме. А най-чудното е, че земята се върти, а ние не падаме от нея... Ще кажете, че тези неща ги пише в учебниците за малките деца! Пише ги, да, но от това не стават по-малко чудни.

Та значи, Творецът бил направил света за 6 дни. Ама колко са били дълги тези дни и дали между тях е имало и други, това не е писано. Така че може и да са били милиони години. На мен това ми е все едно, и без туй не е ясно и на учените, пък и не виждам да има чак такова значение.

И ние също така си правим разни работи – къщички с градинки, чипчета, компютърчета, самолетчета, ракетки – всевъзможни интересни неща. Рисуваме картини, съчиняваме поеми, пишем музи-

ка. Затова си мисля, че имаме един и същ почерк с Този, когото Библията нарича Бог. По творчеството си приличаме. Това е нещо, което нито едно животно не може.

В Библията се казва, че в края на творческата си дейност Бог направил човека. Нарекъл го Адам, което значело „взет от земята“ или „червен“. Не че бил от някаква партия, а земята била червена, както е в Кремиковци. (И в Кремиковци сътворихме нещо, но то не беше толкова трайно като Адам.) Адам е първият сътворен човек. Но бил доста посложен от роботите, които ние правим. Можел да се възпроизвежда сам, т. е. да си прави бебета. Е, това можели и животните. Въобщо Адам по доста много неща си приличал с животните, но имало една огромна разлика. Той имал разум и свободна воля – бил личност, както и неговият Творец, Бог, бил личност. Логично е Бог да направи Адам себеподобен. В Библията се казва, че Бог вдъхнал на Адам жизнено дишане и Адам станал жива душа. Бог го заселил в една чудна градина, наречена рай.

Като начало му дал задачата да даде имена на животните. Значи за това, че маймуната е маймуна, а свинята – свиня, е виновен дядо ти Адам. Аз съм голям приятел на животните, такъв е бил и дядо ми Адам. Всяка животинска муцуна прилича по нещо на другите, дори змията е симетрична – както октоподът и свинята. Някак си тази симетрия не ми

излиза от главата. Всички са симетрични, но си приличат не само по симетрията, а и по определени основни принципи – обмяна на веществата, генетичен код и пр. Не е ли гениално? Но макар да си приличат, всяка животинка си е уникално творение само за себе си и не могат да се смесят. Иначе можеше в хаоса наистина да се получи мелез между свиня и октопод и тогава светът щеше да се напълни с грозотия и сивотия.

Като казах октопод... Как така един октопод може да се прави на риба писия? Или една риба да се прави на листо? А как на гърба на една пеперуда има нарисувана глава на орел? Ще кажете, Природата ги е направила така. (Хм, а кой е направил Природата? Казват, че сама се е направила?) Всички тези крайно интелигентни неща били възникнали от само себе си. На рибката ѝ трябвали много години, много се напъвала да заприлича на листата, които падали във водата. Е, самата тя не можела да заприлича, но много се стараела, като правела бебетата си, та дано те заприличат, и така след много време излязло нещо. Извинете, но това ми се вижда по-глупаво от шестте дни.

Но да се върнем на Адам. Няма си помощник. Не си намерил помощник сред животните. Е, можеш да имаш за помощник животно, но не е същото като да имаш помощник човек. А още по-добре е, ако този помощник ти е и приятел. Тук Творецът

пак се намесил и помогнал на Адам. Взел едно ребро от него и направил от реброто Жена. Сигурно Адам го е позаболяло, но когато се сдобиваш с помощник, не може без болка. А защо точно ребро, дали може-ло да е нещо друго, това не ми се обсъжда, просто Творецът си е Творец. Така бил решен въпросът с помощника и мога да кажа от личен опит, че реброто свършило голяма работа. Мисля, че когато помощта е свързана с болка, се ражда истинското приятелство. Просто си я обичаш, защото е част от теб и в същността си е еднаква с теб. Това била Ева. Жената на първия човек, неговият помощник. На този етап не се говори за секс, но една от най-големите глупости, които се чуват, е, че им е било забранено. Едно-единствено нещо им е било забранено и ще го видим по-късно. Но до деца и внучета в райската градина не се стигнало. Защо – и това ще видим по-късно.

Представете си, Бог си е говорел с Адам и Ева. Не е ли страхотно да си говориш със собствения си Творец? И ние си имаме бащи и те в известен смисъл са ни творците, но не винаги между нас има приятелство. А Бог е искал Адам да му е приятел и го наставлявал. И както всеки наставник е искал да го предпази от лошото. Това го правят и нашите бащи, но само аз си знам как съм слушал баща си. Той винаги казваше, че не е било с двете уши. Ама нали той беше стар и демоде, не бях сигурен колко

разбира от живота, та затова много не го слушах. Някак си дрехите му не бяха модерни и говоренето му не беше модерно. Много се плашеше от разни неща, от които ние, младите, нямахме страх.

И представете си, Бог казал на Адам да не яде от дървото, което на всичкото отгоре било в центъра на градината, защото щял да умре! Казал му го, когато Ева още не била създадена. Дървото се наричало дърво за познаване на доброто и злото. Не може да се каже, че е било дърво на мъдростта и познанието, а по-скоро за правене на разлика, за познаване и на двете противоположности. Дотогава Адам познавал само доброто, защото живеел при Бога, а там всичко било добро. Намерил се обаче един друг „приятел“, който посъветвал Ева, жената на Адам. Обяснил ѝ, че Бог ги лъже и че няма да умрат, ако ядат от дървото. То винаги е така – нещо, което е много хубаво, старите ти казват да не го правиш. Добре, че има приятели на нашите приятели, които разпространяват истината, така че да не се притесняваме от старомодните неща на Бога. А този „приятел“ на Ева била една змия. По-нататък става ясно, че тази змия е Сатана – злият, творецът на всяко зло, бащата на лъжата, в когото няма нищо добро.

Е, змията имала друго мнение за дървото и Ева решила да я послуша. За да се разбере дали е права, трябвало да се опита. Заповедта била дадена на Адам, когато Ева още не била създадена. Не било